

System, vi have nu, bør indlemmes i Statsbanenettet, eller den skal være privat. Men i det store og hele tror jeg ellers ikke, at det, nationaløkonomisk set, er rigtigt i Fremtiden at bygge og drive flere Statsbaner, end det er haardt nødvendigt over for de Forhold, som nu en Gang ere til Stede. Vi komme næppe nogen Sinde frem paa anden Maade end ved at faa en Statsbane fra Viborg til Herning og før eller senere Banen Vejle—Vandel fortsat til Esbjerg eller Bramminge, og naar det sker, paa-staar jeg, at da synker den berømte midtjydske Længdebane uundgaelig ned til at blive en Lokalbane, og saa er der for mig ingen Grund til at tænke mig den gennemført som en stor og kostbar Statsbane; de vedkommende Egne ere efter min Mening i overordentlig ringe Grad tjente dermed. Den berømte midtjydske Længdebane har — det indrømmer jeg — gennem Tiderne spillet en Rolle i Jærnbandedebatterne og var i sin Tid en af Oberst Tschernings Planer. Men Oberst Tscherning havde næppe tænkt sig den Udvikling, som Jærnbannerne have faaet i vor Tid. Hvis vi nu skulde bygge en saadan Bane fra Silkeborg til Bramminge, vilde den sandsynligvis koste Staten omtrent lige saa meget som hele den Plan, her er foreslaaet, og saa vilde ikke en eneste Station i det Opland, her er Tale om, faa nærmere Vej til Esbjerg. Desuden vilde Banen skære hele dette Opland fra den naturlige Forbindelse med sine Byer, hvilket baade Oplandet og Staten vilde være daarlig tjente med. Samtidig med eller efter Gennemførelsen af den midtjydske Længdebane maa tillige de her foreslaaede Baner gennemføres, og saa vil den midtjydske Længdebane blive unyttig.

Det er min Hovedbetragtning, men jeg indrømmer, at andre kunne have andre Anskuelse, og det bliver da Rigsdagens eller rettere sagt Lovgivningsmagtens Sag at afgøre disse Spørgsmaal. Jeg tror imidlertid ikke, at jeg tager fejl ved at udtale, at, naar det fra modsat Side er sagt, at der gøres meget for at faa en midtjydske Længdebane fra Silkeborg til Bramminge, er vistnok den væsentligste Drivfjeder i denne Bevægelse Tanken om, at Silkeborg skulde være et Slags Centralpunkt i det jydske Jærnbaneanet, og jeg er ikke blind for, at, efter hvad der foreligger, og ogsaa efter det Møde, som blev holdt forleden Dag i Bramminge, ser det ud, som om den hele Historie er sat i Scene væsentlig for Silkeborgs og Bramminges Skyld. Jeg tør imidlertid vove at paastaa, at, medens Silkeborg og Bramminge og maaske ogsaa

enkelte Kommuner midt imellem haabe paa en Gang i Fremtiden at opnaa denne Bane, er der desuden Tusinder og atter Tusinder af Mennesker lige fra Limfjorden, ja, jeg kan maaske sige lige fra Skagen ned til den sydjydske Tværbane, der med Længsel afvente, hvad Lovgivningsmagten vil gøre ved dette Lovforslag, fordi det interesserer dem i meget høj Grad.

Hermed kunde jeg for saa vidt slutte. Der er imidlertid fremkommet en enkelt Udtalelse fra det ærede Medlem for Give (N. C. Jensen), som jeg vil gøre en Bemærkning til. Det ærede Medlem balancerede jo nogenlunde mellem begge Parter, hvad jeg anser for meget fornuftigt af det ærede Medlem. Sagen er nemlig, at der blandt Indbyggerne i hans egen Valgkreds findes Folk, som ikke ere tilfredsstillende ved en Bane fra Silkeborg til Grindsted, men Oplandet er interesseret i at faa Forbindelse til Ølgod Siden — i øvrigt maa Grindsted for mig gerne gaa over til Ølgod Siden. Naar det ærede Medlem forekastede mig, at det, som særlig falder i Øjnene ved dette Forslag her, var, at det gør Grindsted til et Midtpunkt i det jydske Jærnbaneanet, vil jeg indrømme, at ganske vist vil der ved Grindsted blive en Korsbane. Jeg selv bor i Grindsted, og det ærede Medlem bor i Brande, hvor der ogsaa bliver en Korsbane, saa det synes mig, at vi have stillet Grindsted og Brande, Vorbasse og Bramminge akkurat lige, fordi de ere naturlige Centralpunkter, og det kommer ikke Sagen ved, hvor det ærede Medlem bor, og hvor jeg bor. Jeg synes derfor, at det ærede Medlem kunde have ladet den Slags personlige Insinuationer — kan man næsten kalde det — ligge, da jeg har stillet hver By lige med min egen. Hele Ordningen skyldes Forholdenes Natur og ikke noget Hensyn til, hvor enten jeg eller det ærede Medlem bor.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg i det store og hele er tilfreds med den Modtagelse, Lovforslaget har faaet her i Tinget og ogsaa fra den højtærede Ministers Side. Jeg tror, at det vil vække Tilfredshed i vide Kredse ude i Landet og navnlig i den Egn, som det drejer sig om, at se, at Folketinget nu virkelig vil tage alvorlig fat paa Udviklingen af det jydske Jærnbaneanet i disse Egne, og at ogsaa Indenrigsministeren vil yde sin Medvirkning dertil. Under disse Forhold tror jeg, at det skal lykkes os at komme til Rette om at faa Sagen i Orden. Jeg indrømmer den højtærede Minister, at der i Detaillerne kan være meget at rette. Han nævnedes f. Eks,